

ปิดดีทาน

ธรรมชาติใดที่ผู้กระทำได้ถึงแล้ว ฉะนั้นธรรมชาตินั้นเรียกปิดดี คือทำให้ทานกุศล ศีลกุศล ได้เกิดขึ้นในจิตใจของตนเองแล้ว

สภาพจิตใจเข้าถึงคุณความดีแล้ว

ผู้มีบุญทั้งหลายยอมให้ส่วนบุญที่ตนได้ทำแล้วแก่ผู้ล่วงลับ หรือผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ เรียกปิดดีทาน

เจตนาในมหากุศลจิตตูปบาทที่เกิดขึ้น ในขณะที่ตั้ง ใจจะ ให้ส่วนบุญนั้น

พลังของเจตนาที่ให้ ที่สละทั้งหลายนั้น ต้องสามารถระลึกกุศล ระลึกบุญ คุณความดีของตนเอง ในการที่จะให้ นั้น ว่าเป็นบุญกลุ่ม ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล ที่เราระลึกแล้ว ให้

ให้ทานแล้วอุทิศเดี่ยวนั้นเลย หรือรอสักพักก่อน ทำศีลเกิดขึ้นแล้วอุทิศเลย หรือรอสักพักก่อน ทำภาวนาเกิดขึ้นแล้วอุทิศเลย หรือรอสักพักก่อน

บรรดาหมู่ญาติทั้งหลายที่เป็นอมนุษย์ที่เขาสัมพันธ์กับเรา เขาเห็นการกระทำของเรา ถ้าให้ทันทีตอนนั้นมันขัด ไม่ต้องอธิบาย มาก เขาเห็นการกระทำ กระบวนการความคิดของเรา กุศลจะเกิดขึ้นแก่หมู่สัตว์ที่กำลังทำนั้นเป็นอันมาก ปริมาณมหากุศล ที่เกิดขึ้นแก่หมู่สัตว์นั้นแล้วแต่ว่าเกิดขึ้นอย่างไร ถ้าเป็นมหากุศลที่มีพลังจริงๆ ผลของมหากุศลนั้นก็อลังการ ตาม สภาพจิตของท่านเหล่านั้น

ส่วนตัวเรายังให้ยิ่งพลังกุศลมากเท่าไร พลังมาก ยิ่งมีกำลังมาก ผู้ที่จะ ให้ส่วนบุญ กุศลเจตนาที่ปรารถนาอะไรก็ให้ชัด อย่ายคลุ้มเคลือ

ทบทวน ปัตติทานมัย ปัตตานุโมทนามัย

ปัตตานุโมทนามัย

กุศลที่เขา ให้มาถึงตนแล้ว เช่นวาจาที่เขา กล่าวให้
ไต่ยิน แปลว่ากุศลมาถึงแล้วทางทวารตา หู ลงสู่ใจ ทำ
กุศลจิตให้เกิดขึ้น การเขียนหนังสือบอก

คนที่ได้สมาธิ ได้อานุภาพจิตที่ฝึกดีแล้ว สามารถ
กำหนดหมายบุคคลที่จะรับส่วนกุศลได้

ไม่สามารถยื่นของให้ด้วยมือได้ ในภพของเปรต อสุรกาย
ต้องทำกุศลจิตให้เกิด
เขาขาดแคลนน้ำ อาหาร ต้องทำทานแล้วอุทิศ
ทานเหล่านั้นต้องอนุโมทนาเอง หากท่านไม่ได้ทำเองจะหมด
สิทธิ์ไม่ได้รับอาหารนั้นๆ

ในภพของเปรตอาหาร
เหมือนของมนุษย์ใหม่

อาหารของเปรต อาหารของเทวดาไม่เหมือนอาหารของ
มนุษย์ ของเขาเป็นอาหารทิพย์

หากไม่มีพระไม่มี
เณร จะทำบุญ
อุทิศได้อย่างไร

ทานกุศล ศีลกุศลที่เราเคยทำมาแล้ว เราสามารถ
นำมาระลึกแล้วให้ส่วนบุญก็ได้
หรือถ้าไม่มีพระ แต่ปรารถนาที่จะทำบุญอุทิศ ก็
ให้แก่อุบาสกอุบาสิกาที่มีศีลก็ได้เช่นเดียวกัน
หรือถ้าอยู่คนเดียว น้อมถวายบูชาพระพุทธเจ้า
แล้วอุทิศส่วนบุญก็ได้

เจตนาที่อนุโมทนา คือชื่นชมยินดีต่อบุญที่ผู้อื่นกระทำแล้ว หรือแม้ยังไม่ได้ทำแต่จัก
ทำ ตูจตนทำหรือจักทำบุญนั้นเองที่เดียว แห่งบุคคลผู้มีจิตผ่องใสไม่ริษยาชิงชังผู้อื่น

การอนุโมทนานั้นพึงให้จิตที่เป็นกุศลเกิดขึ้น เป็นบุญกิริยาวัตถุ ปัตตานุโมทนามัย

ทบทวน ปัตติทานมัย ปัตตานุโมทนา

การอุทิศบุญ
เป็นการสร้างมิตร

นายนิรยบาลที่เคยได้รับบุญจากการอุทิศ เป็นกัลยาณมิตร ช่วยให้สัตว์นรกนึกถึงกุศลที่เคยทำ หากสัตว์นรคนั้นมีกุศลจิตเกิดขึ้นก็จะตายจากความเป็นสัตว์นรกทันที

ให้อุทิศและแผ่เมตตาให้แก่สัตว์ทั้งหลายโดยไม่เลือก แผ่ให้ไปจริงๆจนรู้สึกว่ามีใครก็เมตตาเกิด ว่าเราเคยได้แผ่เมตตาให้แก่เขาจริงๆ แม้คนที่ไม่เคยเห็นหน้าก็แผ่จนรู้สึกได้ว่าเราได้ให้เมตตากับเขาแล้ว

การแผ่เมตตาต่างจาก
การอุทิศอย่างไร

การแผ่เมตตาเพื่อยังจิตให้ได้อุปราสาธาธิและอัปนาสาธาธิ เจาะจงที่เมตตาภาวนากรรมฐานเท่านั้น (หรือกรุณาภาวนา หรือ มุทิตาภาวนากรรมฐาน)
มีขั้นตอนของการแผ่เพื่อยังเมตตาจิตให้เกิดขึ้น ในตน เมตตาแผ่ออกไปจริง ไปกระทบกระแสของบุคคลอื่นได้จริง ห้ามแผ่ให้คนตาย เพราะเมตตาต้องมีบุคคลให้ระลึก หากแผ่ให้คนที่ตายไปแล้วจะไม่มีนิมิตให้เมตตาไปกำหนดหมายตั้งมั่น เมตตาจึงไม่เกิดขึ้น เมตตาต้องมีบัญญัติเป็นอารมณ์ มีสัตว์บุคคลเป็นอารมณ์ ไม่ใช่ปรมัตถ์

การอุทิศส่วนกุศลหวังผลภพนิมิตอุทิศให้และต่อยอดจากการอุทิศแล้วนำมาระลึกต่อ ยังปราโมทย์ปิติ ปัสสัทธิ สุข สมาธิได้

ทาน ปัตติทาน ปัตตานุโมทนา ต้องทำให้เกิดบ่อยๆ กำลังบุญที่เกิดจาก ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล ต้องไม่ตระหนี่ ต้องสละให้บ่อยๆ ยิ่งสละยิ่งให้ ยิ่งอุทิศ กำลังจิตจะมีพลังมาก และมีความแก้แค้นล้างล้างอาชญา กุศลจิตเกิดง่าย สภาพจิตอ่อนโยน มัจฉริยะจะถูกละ ริษยาจะถูกทำลาย ความรำคาญใจจะถูกทำลายหมด คนประเภทนี้จะมีสีหน้าเบิกบานและผ่องใส

คำถาม การอาเสวนบ่อยๆ เสพบ่อยๆ ทำให้กุศลเจริญขึ้นได้อย่างไร

การที่สติไปดึง ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศลมาให้ปัญญาวิจย แยกแยะ การระลึกบ่อยๆแบบนี้ ทำให้สติมีกำลังมากขึ้น ความเพียรมีกำลังมากขึ้น ปัญญามีกำลังมากขึ้น และบรรดากุศลธรรมอื่นๆ เช่นศรัทธาเป็นต้น จะมีความโลดแล่น มีความคล่องตัว

โดยส่วนใหญ่คนไม่ค่อยนำกุศลมาอาเสวนะบ่อยๆ แต่ถ้าเป็นอกุศล คนจะนำมาอาเสวนะบ่อยๆ บาปจึงมีความชำนาญในกระแสชีวิตของคนๆนั้นมาก พอพูดถึงศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา เจตนาที่เป็นทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล เมื่อเราไม่ทำให้เกิดบ่อยๆ กุศลทั้งหลายก็จะมีความอ่อนแอ คุณภาพจิตเหล่านี้อ่อนแอ ความคล่องแคล่ว ความรวดเร็วตั้งมั่นเหล่านี้เกิดยากเหลือเกิน เป็นปัญหามาก เราจึงไม่สามารถทำกุศลให้เกิดขึ้นติดต่อกันและต่อเนื่องได้นานเลย

เหมือนคนที่ออกกำลังกาย ร่างกายก็จะแข็งแรง

คำถาม คนที่ฆ่าตัวตาย เราอุทิศส่วนบุญแล้วเขาจะได้รับหรือไม่

ต้องดูว่าตายแล้วเขาไปเกิดเป็นอะไร
สัตว์นรก สัตว์เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย มนุษย์ เทวดา

กลุ่มที่ได้รับจากการอุทิศบุญที่ได้ผลเป็นรูปธรรม ก็มีเปรต อสุรกาย หรือสัตว์นรกที่สามารถหวนระลึกได้ถึงบุญ บุญอาจจะตัดรอนกระแสชีวิตของสัตว์นรกนั้นทำให้เขาตายจากความ เป็นสัตว์นรกได้เลย

หน้าที่ของเราคือต้องให้ส่วนบุญ เพราะการให้เป็นการได้ ได้สภาพจิตที่ดีขึ้น ได้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เกื้อกูลคนอื่นด้วย ชื่อว่าเราได้ให้บุญแล้วแก่ทุกหมู่ทุกจำพวก

ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นประโยชน์แนวดิ่งที่เกิดขึ้น ในตน เมื่อตนเองเข้าถึงประโยชน์ตนแล้ว จึงยังประโยชน์แก่บุคคลอื่น และไม่เพียงเท่านั้น ให้แบบไม่เจาะจง เป็นการให้ประโยชน์แก่ สาธารณะร่วมกัน

ทำไมเราจึงต้องอุทิศ
มีชั้น ๕ ชั้น
มีชั้น ๔ ชั้น
มีชั้น ชั้นเดียว

ทั้งที่รู้ว่าให้แล้วเขาอนุโมทนาไม่ได้

เพื่อให้ไม่มีอคติ ทำใจรักปรารถนาดีแก่หมู่สัตว์เทากัน เพื่อจะได้ให้ เราไม่เป็นคนสุดโต่งมุมใดมุมหนึ่ง ไม่เลือกที่รัก ไม่ผลักรังที่ชัง ให้ โดยเสมอต้นเสมอปลาย ให้โดยไม่เลือกหน้า ให้เพื่อประดับจิตตกแต่งจิต ประงแต่งจิต เข้าสู่สมตา ดุขลายภาพ เข้า ถึงมัชฌิมาปฏิปทา

คำถาม เวลาอุบาสะอุบาสิกาทำบุญอุทิศให้ญาติแล้วนำชื่อมาให้พระสงฆ์จำนวนมาก มาให้อุทิศ ควรมนสิการอย่างไร

สัตว์ทั้งหลาย ไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ จงมีส่วนแห่งบุญที่
ข้าพเจ้าได้ทำ ณ. บัดนี้
และแห่งบุญอื่นที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว
คือจะเป็นสัตว์เหล่าใด ซึ่งเป็นที่รักใคร่และมีบุญคุณ
เช่นมารดาบิดาของข้าพเจ้าเป็นต้นก็ดี
ที่ข้าพเจ้าเห็นแล้วหรือไม่ได้เห็นก็ดี

การที่เราจำญาติเราได้ว่าใครก็เป็นสิ่งที่ควรระลึกถึง
แต่ในบรรดาหมู่ญาติทั้งหลายที่เราจำไม่ได้เลยในสากลจักรวาลใน
สังสารวัฏ เราก็ไม่ละเลย

การน้อมอุทิศส่วนกุศลให้แก่หมู่สัตว์ทั้งหลาย จึง ใช้คำว่า ขอบุญนี้
จงสำเร็จแก่หมู่ญาติทั้งหลาย หมู่สัตว์ทั้งหลายที่ไม่เคยเกี่ยวพัน
สัมพันธ์เป็นญาติกันเป็นไม่มี

ข้บเน้นว่า ญาตินัง

เราอาจจะเอาบุคคลที่เราระลึกได้เป็นประธาน แต่ญาติที่เราไม่รู้ไม่ได้
เห็นไม่ได้อีกมากมายเราให้ทั้งหมด

การให้แบบนี้เป็นการให้ที่มุ่งไปสู่ญาติมิตรโดยไม่เลือกหน้า

คำถาม ที่วัดมีการจัดงานประกวดนางสาวไทยแล้วรู้สึกว่าเป็นสิ่งไม่สมควร

พุทธศาสนาที่อยู่ในไทยปัจจุบันก็มีการแผงวัฒนธรรมประเพณีเข้ามา บางครั้งก็ผิดเพี้ยนไปจากประเพณีเดิม เช่นการโปรยทาน การมีมหรสพ หนักกลางแปลงในวัด การจัดงานรื่นเริงต่างๆในวัด

หน้าที่ของเราคือต้องวางท่าที่ทางใจ ให้ความรู้ได้ก็ให้ความรู้ แต่อย่าให้ออกุศลเกิดขึ้นในใจ หากอกุศลจะเกิดก็อย่าเข้าไป ให้ออกมาจากที่นั่นเสีย ไม่ไปคิดวนลูบ
บอกข้อมูลที่แท้จริงว่าเป็นอย่างไรแต่อย่าไปโจมตีกัน